

สารพัด "ส่วย"

ในลิสต์มือปราบ "ก๊าวไกล"

"ส่วย" ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 คือ "ของที่เรียกเก็บจากพื้นเมืองส่งเป็นภาคหลวงตามวิธีเรียกเก็บภาษีอากรในสมัยโบราณ" และ "เงินช่วยราชการตามที่กำหนดเรียกเก็บจากราษฎรชายที่ไม่ได้รับราชการทหารเป็นรายบุคคล หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ารัชชูปการ"

แต่ "ส่วย" ในความหมายของภาษาไทยยุคใหม่และพจนานุกรมออนไลน์อย่าง Wikipedia ยังครอบคลุมความหมายของ "ค่ารีดไถ เงินหรือทรัพย์สินที่ให้เพราะถูกรีดเอาทรัพย์สินหรือถูกรีดไถ" ด้วย

"ส่วย" ถูกพูดถึงอย่างกว้างขวาง หลังจากที่พรรคก๊าวไกลได้รับคะแนนสูงสุดในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อเดือน พ.ค.2566 ในฐานะพรรคที่แสดงเจตจำนงชัดเจนในการ "เปลี่ยนทันที" เพื่อเข้ามาชุดแรกก่อนโดนระบบเก่าๆ

ราวกับว่า "ฟ้าเปิด" เพราะ "วิโรจน์ ลักขณาอดิศร" ว่าที่ ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ (ปาร์ตี้ลิสต์) พรรคก๊าวไกล เปิดเผยกับ "ทีมข่าวเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ" ว่า ได้รับข้อร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการทุจริตในทุกมิติ นั่นเป็นเหตุให้ต้องลงมาตรวจสอบ

"และที่หนักหนามากที่สุดก็คือ ในอดีตการทุจริต การส่งส่วยเป็นเรื่องปิดๆ

บังๆ จุบๆจิบๆ แอบทำแบบเนียนๆแต่ปัจจุบันพัฒนาไปถึงขั้นทำกันอย่างโจ่งแจ้ง เป็นปกติ ทุกคนรู้ทุกคนเห็น แต่ทำอะไรอะไรไม่ได้”

“ส่วยขนส่ง” ใจใจตำรวจ-คมนาคม

เริ่มต้นด้วยส่วยร้อนแรงเป็นข่าวฉาวโฉ่ “ส่วยสตีกเกอร์รถบรรทุก” หลากหลาย สีสัน หลายรูปแบบเปลี่ยนไปตามแต่ผู้ขายกำหนด หากรถบรรทุกคันใดมีไว้ครอบครอง จะเหมือนเป็นใบเบิกทางให้ขับผ่านฉลุย ไม่เกี่ยวว่าน้ำหนักจะเกินสักเท่าใด หรือจะบรรทุกของเดือน หนีภาษี ผิดกฎหมาย

“วิโรจน์ ลักขณาอดิศร” ว่าที่ ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ (ปาร์ตี้ลิสต์) พรรคก้าวไกล หัวหมู่ทะเลลงพื้นที่ขบวนการ “ส่วย” เปิดเผยกับ “ผู้สื่อข่าวทีมเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ” ว่า การอยู่ในชั่วอำนาจนานเกินไป ทำให้มีการสร้างเครือข่ายสืบทอดฝั่งรากลึก ทำลายระบบการตรวจสอบอย่างสิ้นเชิง แม้ประชาชนจะรับรู้ แต่ไม่มีใครทำอะไรได้ ต่างจากอดีตที่มีการผลัดชั่วอำนาจการเมือง อำนาจข้าราชการ ทุกๆ 4 ปี ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง จะมีการตรวจสอบ รื้อคดี คิดจะทุจริตทำได้ไม่ง่าย ต้องระมัดระวัง หากถูกตรวจสอบ

“กรณีส่วยรถบรรทุก ก่อนหน้านี้หน้ารถบรรทุกมีสตีกเกอร์ติดกระจกไม่ก็ใบ แต่ปัจจุบันไปคูได้ ติดเต็มไปหมดเป็น 10 ใบ วิ่งเร็วก็ไม่ถูกจับ บรรทุกน้ำหนักเกินไม่โดนปรับ”

กรณีรถบรรทุกน้ำหนักเกินเดิมกฎหมายกำหนดน้ำหนักบรรทุกไว้ที่ 52-58 ตัน แต่ในยุคคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ได้เปลี่ยนน้ำหนักรถบรรทุกเหลือ 50.5 ตัน ขณะที่ผู้ประกอบการซื้อรถขนาดบรรทุก 58 ตันไว้แล้วส่วนใหญ่จึงไม่กลับไปบรรทุกในน้ำหนักใหม่เพราะต้องให้คุ้มต้นทุนนำไปสู่การจ่ายส่วย เพื่อโอกาสในการบรรทุกเกินกว่ากฎหมายกำหนด เพราะไม่จ่ายก็อาจถูกจับทำธุรกิจลำบาก ยุ่งยาก

นอกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่กำลังกระเทือนชงอย่างมากแล้ว หน่วยงานอย่างกระทรวงคมนาคมก็ยังนั่งไม่คิด รับผิดชอบกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ดึงหน่วยงานในสังกัด ไม่ว่าจะเป็น กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการขนส่งทางบก เข้าร่วมสอบสวนข้อเท็จจริง ลงพื้นที่ไปถึงสถานีตรวจสอบน้ำหนักในถนนหลักๆทันที ดูการทำงานของสถานีตรวจสอบน้ำหนัก (Static) ระบบ WIM หน่วยชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่ (Spot Check) รวมถึงให้สอบถามว่ามีข้าราชการ เจ้าหน้าที่คนใดเกี่ยวข้องหรือไม่

จะว่าไปปัญหานี้ไม่ได้เพิ่งเกิด แต่สะสมหมักหมมมาหลายสิบปี โดย “อภิชาติ ไพรรุ่งเรือง” ประธานสหพันธ์การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย อธิบายถึงวิวัฒนาการส่วยว่า ปัจจุบันไม่มีการเรียกเก็บเงินรถบรรทุกตามด่านแล้ว เพราะส่วนใหญ่เลือกจ่ายมาตั้งแต่ต้นทางและมีสัญลักษณ์บางอย่างติดไว้ที่หน้ารถ เช่น สตีกเกอร์ เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บเงินหรือตรวจสอบ

จากการสำรวจพบว่า ในบรรดารถบรรทุกในไทยที่มีทั้งหมดราว 5,500,000 คัน จะมีรถที่ทำผิดกฎหมายอยู่ 20% ประเมินกันว่าส่วยขนส่งมีมูลค่ากว่า 20,000 ล้านบาท ขณะที่การบรรทุกน้ำหนักเกินทำให้ถนนทางหลวงทั่วประเทศพังพินาศ ภาครัฐต้องทุ่มงบประมาณซ่อมแซมปีละหลายหมื่นล้านบาท

เปิดร้านเหล้า-ผับ-บาร์ "ส่วย" ต้องมา

ส่วยสุดคลาสสิก หนีไม่พ้น "ส่วยธุรกิจบันเทิง" ที่เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย ผังเล็กเป็นรากแก้ว ยืนยงได้จากวงเงินสะพัดคาดว่าเป็น 100,000 ล้านบาท ทำเป็นขบวนการเพราะเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน

นับตั้งแต่การกำหนดโซนนิ่งสถานบันเทิงตั้งแต่ปี 2558 มีร้านเหล้าผับบาร์สถานบันเทิงจำนวนมากไม่ย้ายไปตั้งในพื้นที่กำหนด ในกรุงเทพมหานครกำหนด 3 พื้นที่ตั้งสำหรับสถานบันเทิง ได้แก่ เพชรบุรีตัดใหม่ รัชดาภิเษก พัฒน์พงษ์ ขณะที่ย่านบันเทิงระดับโลก เช่น ถนนข้าวสารไม่อยู่ในพื้นที่กำหนด

การยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบันเทิงจึงมีน้อยมาก ผู้ประกอบการมักเลี้ยงที่จะเปิดแบบตรงไปตรงมา และเปลี่ยนรูปแบบเป็นร้านอาหาร จำหน่ายแอลกอฮอล์ได้ ชื่อที่เห็นดาษดื่นคือร้านประเภท "ผับแอนด์เรสเตอรองต์" ที่ไม่มีใบอนุญาตเป็นช่องทางทำให้เจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาเรียกรับผลประโยชน์

"ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล" ว่าที่ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ (ปาร์ตี้ลิสต์) พรรคก้าวไกล เล่าให้ "ผู้สื่อข่าวทีมเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ" ว่า ส่วยบันเทิงเป็นวัฒนธรรมที่ต้องจ่าย เริ่มตั้งแต่ยื่นขอใบอนุญาต ไม่จ่ายจะไม่อนุมัติ และเมื่อเจ้าหน้าที่รัฐมาที่ร้าน ต้องให้กินฟรีดื่มฟรี "ถ้าไม่ยอมจ่าย การประกอบธุรกิจไม่ราบรื่นแน่ ยกตัวอย่าง เวลาเปิด 24.00 น. เมื่อถึงเวลา 23.00 น. จะมีรถเจ้าหน้าที่ตำรวจมาจอดหน้าร้านเปิดไฟกะพริบสีแดงทุกวัน บางวันขอตรวจค้นบัตรประชาชนตรวจสอบว่ามีเด็กเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี มาใช้บริการหรือไม่ และเมื่อยอมจ่าย รถเจ้าหน้าที่ตำรวจจะหายวับไป ไม่มีการตรวจค้นใดๆอีก"

อย่างไรก็ตาม "ปกรณ์วุฒิ" ว่าที่ ส.ส. ผู้คร่ำหวอดในธุรกิจบันเทิงอดีตมือเบสวง The Basher ยอมรับว่าปัญหาส่วยส่วนใหญ่มาจากผู้ประกอบการที่จงใจทำผิดกฎหมาย เปิดเกินเวลา ยอมให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าใช้บริการ และมีให้บริการยาเสพติด เมื่อไม่ต้องการถูกจับ ปิดกิจการ ต้องยอมจ่ายส่วย ขณะเดียวกันก็มีผู้ประกอบการบางส่วนที่ทำถูกต้องกฎหมายและไม่ยอมจ่าย ที่ถูกรังควานหลากหลายรูปแบบจนต้องยอม

ส่วนการแก้ปัญหาหนี้ "ปกรณ์วุฒิ" บอกว่า ต้องแก้ทั้งระบบ เริ่มตั้งแต่พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) สถานบริการ พ.ศ.2509 ที่ล้าสมัย การออกระเบียบปฏิบัติที่ไม่เปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจ โดยเฉพาะเวลาปิด-เปิด ไม่มีอนุโลม

"ส่วยหมุนเวียน" จับได้แค่ปีละ 5%

ต่อมาเป็นคิวของ "ส่วยหมุนเวียน" ปัญหาระดับชาติที่ขบวนการกองทัพหมุนเวียนลักลอบนำเข้าจากต่างประเทศโดยไม่มี การตรวจสอบหรือรับรองอย่างถูกต้อง เสี่ยงต่อการเกิดโรคหรือการปนเปื้อน ถือเป็นเส้นตายใจผู้เลี้ยงสุกรในไทยมายาวนาน โดย

เส้นทางลักลอบมีตั้งแต่จากท่าเรือแหลมฉบังไปจนถึงกองทัพมดตามตะเข็บชายแดน ส่งให้เนื้อหมูในประเทศราคาตกต่ำ

“วิโรจน์ ลักขณาอดิศร” แฉเพิ่มเติมว่า กรณี “ส่วยหมู” ยังมีการนำเข้า “หมูแช่แข็ง” แต่แจ้งเป็น “ปลาแช่แข็ง” เพื่อสวมพิกัดภาษีอื่น เล็ดลอดจากการจับกุม เพราะมีสัญลักษณ์ติดไว้แล้วให้ได้ผ่านฉลุย

จากตัวเลขของชมรมผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดฉะเชิงเทรา ระบุว่า ปี 2565 มีการจับกุมหมูเถื่อนได้ประมาณ 1 ล้านกิโลกรัม คิดเป็นสัดส่วนแค่ 5% ที่เล็ดลอดออกไปจึงมีเป็นจำนวนมาก

จนล่าสุดเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูได้เข้าเรียกร้องให้พรรคก๊วไกลแก้ปัญหา กวาดล้างผู้ลักลอบนำเข้าเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมเนื้อหมูในประเทศ โดยเฉพาะปัญหาหมูเถื่อนจำนวน 161 ตู้คอนเทนเนอร์ที่ตกค้างที่ท่าเรือแหลมฉบังและไม่มีแหล่งกำเนิดนำเข้าว่ามาจากประเทศใด จนที่ยุติกรมศุลกากรได้อนุมัติทำลายหมูเถื่อน 159 ตู้ น้ำหนักรวมกว่า 4.3 ล้านกิโลกรัม หลังจากอายัดตู้ทั้งหมดและดำเนินการจนคดีถึงที่สุดแล้ว

“ส่วยจีนเทา” เครือข่ายใหญ่-จ่ายเยอะ

ทุนจีนสีเทาเป็นคำเรียกกลุ่มนักธุรกิจชาวจีนในประเทศไทย ที่มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจมืด ผิดกฎหมายทั้งบ่อนพนัน, สถานบันเทิง, ยาเสพติด, การฟอกเงินและการทุจริตต่างๆ

ทุนจีนเทากลายเป็นสปอตไลท์หลัง “ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์” ได้ออกมาเปิดโปงและส่งไม้ต่อให้ รังสิมันต์ โรม ว่าที่ ส.ส.ระบบบัญชีรายชื่อ (ปาร์ตี้ลิสต์) พรรคก๊วไกลรับลูกต่อ จนเกิดปฏิบัติการเปิดฉากทำลายทุนจีนเทาครั้งใหญ่ที่สุดในประเทศ ด้วยการบุกค้น “ผับเงินหลัง”

ซึ่งตรวจสอบพบเจ้าของผับเป็นชายชื่อชัยฉัตรูร์ กรณ์ชายนันท์ หรือ “ตู้ห่าว” นายทุนชาวจีนทรงอิทธิพลในไทย และศาลได้ออกหมายจับในข้อหาร่วมกันจำหน่ายยาเสพติดและสมคบ รวมทั้งแจ้งข้อหาเพิ่มเติมในข้อหาร่วมกันฟอกเงิน มีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พร้อมขยายผลจับกุมบุคคลผู้เกี่ยวข้อง อายัดทรัพย์ไปแล้วเกือบ 9,000 ล้านบาท

จริงๆแล้ว จีนเทาได้เข้ามาฝังลึกในประเทศไทยมายาวนาน ที่ฉาวโฉ่ยิ่งมีตั้งแต่ขบวนการท้าวสุรนัยเหรียญ, ท้าวอั้งยี่, อุ่มบุญเพื่อขอสัญชาติ พัฒนาก้าวกระโดดจนมาถึงกลุ่มทุนจีนเทาในปัจจุบัน

แน่นอนว่าต้องมีเจ้าหน้าที่ไทยคอยช่วยเหลือ แลกกับผลประโยชน์มหาศาล ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐ ตำรวจ ทหาร นักการเมือง ตั้งแต่อำนวยความสะดวกในการต่อวีซ่า การเปลี่ยนประเภทวีซ่า การสวมบัตรประชาชน การจัดตั้งมูลนิธิ สมาคม โรงเรียนสอนภาษา

เป็นขบวนการที่ยากจะกวาดล้างให้หมดสิ้น เพราะสวยก่อนโตในทุกวงจรผล
ประโยชน์มันล่อใจ จนทำให้ขบวนการเงินแทนวันจะยิ่งกำริบเสิบสานเจริญเติบโต
ทำทนายอำนาจรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรัฐนั้น คงอำนาจผูกขาดไว้อย่างยาวนาน จน
ยากแก่การตรวจสอบ ชุตราภอนโคน

...พลังที่พรรคก๊วไกลก้าวขึ้นมาผงาดในฐานะพรรคการเมืองที่ได้รับความนิยม
นิยมสูงสุดในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 14 พ.ค.2566 ที่ผ่านมา สงครามการกวาด
ล้าง "ขบวนการสวย" จึงเริ่มต้นขึ้นอย่างถึงอกถึงใจอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน...

ทีมเศรษฐกิจ